

Industribrandkåren och dess utbildning

Problemet rörande industribrandchefernas utbildning har tidigare vid upprepade tillfällen behandlats i tidskriften sett ur olika synpunkter. Det är därför med nöje plats beredes för nedanstående artikel, författad av säkerhetsingenjören Carl O. Jönsson, A.-B. Svenska Metallwerken, Västerås, där artikel-författaren framför en del nya synpunkter.

Red.

Det har i denna tidnings spalter förts en diskussion om industribrandchefens utbildning. Som bakgrund skymtar vår mörka industribrandstatistik och förslagen bottenar i en önskan att åstadkomma en vändning till det bättre, d. v. s. en minskning av förlusterna genom industrieldsvådor. Ändamålet med diskussionen är alltså i högsta grad behjärtansvärd — men som industriman opponerar jag mig mot att just *industribrandchefen* nu skjutes fram i rampljuset. Problemet torde vara långt mera omfattande — det är nog inte bara brandchefens utbildning det här gäller.

Helt säkert vinner varje industri ur brandskyddssynpunkt på att dess brandväsende har tillgång till specialutbildad och helst yrkesutbildad eldsläckningsexpertis — men det torde vara ett högst begränsat antal industrier, som i vårt land är av sådan storleksordning eller av sådan farlighetsklass, att de hålla sig med heltidsanställd och specialutbildad indu-

stribrandchef. Det mest vanliga torde väl inte bara vara, utan även i fortsättning — bli, att någon tjänsteman eller annan anställd, får sig anförtrott brandchefs-uppdraget — såsom *bisyssla*.

Så länge denna ordning består — och med nuvarande konjunkturutsikter torde den komma att bli bestående länge — torde det bara betyda bortkastad tid i vår kamp mot industrieldsvådorna — att vänta några mera aktningstvårda framsteg genom att utbilda ett antal brandchefer kategori III.

Det är min personliga uppfattning, grundad på egen erfarenhet, att industrien i stället blir långt mera hjälpt av att ännu mera effektivt utnyttja de möjligheter som redan finns till konsultation hos närmaste yrkesbrandkår och framför allt till intimt samarbete i brandskyddsfrågor med distriktets brandkonsulent.

Skall vi få fram en verkligt effektiv front mot industribränderna, behövs den fullt utbildade yrkesbrandmannens kun-

skap och erfarenheter och även den prestige, som den erfarne yrkesbrandchefen besitter. Brandchef kategori III i all ära i släckningstjänst — men i det viktiga förebyggande arbetet räcker det tyvärr inte. Det viktigaste för oss brandmän i dagens läge är väl att den skyddsorganisation, som skapas, blir slagkraftig och effektiv och inte influeras av att chefen har sin ställning som bisyssla.

För att ytterligare klarlägga min ståndpunkt vill jag här lämna ett exempel, där industribrandchefen *icke* är yrkesutbildad men där ett gott resultat nåtts genom nära kontakt med närmaste yrkesbrandchef och med länes brandkonsult, samt därigenom att utbildningen överlagts på en tränad och erfarne yrkesbrandman.

En större mellansvensk industri har löst sitt brandskyddsproblem på följande sätt:

A. Skyddsobjektet.

Industrien ifråga består av blandad byggnad, från enkla träskjul med bland annat snickerimaskiner i, till "eldsäkra" verkstadshallar nästan helt av betong. Större delen av verket består dock av sammanbyggda verkstadshallar med trätak på oskyddade järnkonstruktioner — alltså en vanlig, men eldfarlig byggnadstyp.

B. Skyddsprincipen.

Man har funnit det vara mest ekonomiskt att här gå in för ett trefaldigt skydd.

1. En stor och väl utspridd bevakningspersonal.

Varje arbetsledare i hela verket samt all vaktpersonal och vissa arbetarerepresentanter — skyddsombuden — ha *direkt engagerats* i det förebyggande brandskyddet.

2. Omsorgsfull brandbevakning och väl-vårdad brandmateriel.

Under stora delar av dygnet står delar av verksamheten obemannat. Den allmänna brandstatistiken visar att sådan tid dock ingalunda är ofarlig. I de mera eldfarliga delarna av det här äsyftade verket ha därför inlett s. k. automatisk

brandalarm — och sådan har ju erfarenhetsmässigt visat sig vara effektiv. Men hela verket bevakas dessutom, dels därigenom att nattvakterna förutom sina vanliga åligganden, ålagts att *direkt till fungerande brandchefen avge skriftlig rapport över varje vaktstift* och dels därigenom att varje deltidanställd yrkesbrandman regelbundet brandsyneyspekterar både verk och tillverkning, både brandmateriel och ordning i verket.

3. En liten men välutrustad och välutbildad industribrandkår har uppsatts.

C. Utbildningen.

Det framgår klart av organisationens uppläggning, att huvudvikten här lagts på det förebyggande brandskyddet, och vid ett snabbt första ingripande vid eventuella tillbud. Utbildningen har därigenom för större delen av den engagerade personalen kunnat läggas på ett elementärt och lättfattligt plan och samtidigt så att eleverna känna sig ha nytta därav även i sitt privata liv. De ha därigenom blivit både frivilligt och villigt intresserade. Industribrandchefen har befriats från den rutinmässiga personalutbildningen, som under hans kontroll och ansvar — handhaves av en *yrkesbrandmästare*.

Denna organisationsform torde väl inte vara okänd inom svensk landsortsindustri — och om den tillämpas riktigt har organisationen som sådan mer säkerhet ingen skuld i det enormt stegrade industribrandskadebeloppet. Industribrandchefen-tjänstemannen har fullt upp att göra ändå. Han har bland annat att vaka över att utbildningen ger resultat, att materielvården verkligen upprätthålles och inte sjunker ned till slentrianmässig materialbokföring — och att se till att övningarna göras verkligen strogna, varierade och hållas på förnuftigt sätt så de inte kunna hänföras till typen: "Övning med sillsexa första söndan i juni".

Mitt råd är alltså detta:

1. Anlita brandkonsulten som *konsulent mot brandfara* — och inte bara för att få dispens mot hårda förordningar.
2. Utnyttja sakkunskapen och erfarenheten hos närmaste heltidsanställda

Nordiskt brandteknikermöte

Det första nordiska brandteknikermötet hölls i Köpenhamn den 9—11 maj i år i närvaro av c:a 100 brandbefäl från de nordiska länderna. Danmark hade givetvis det största antalet deltagare, c:a 50, Finland hade 6, Island 1, Norge 14 och Sverige 25 representanter. Presidiet utgjordes av brandchefen, dr. techn. Povl Vinding, Köpenhamn, f. d. brandchef W. Bergström, Helsingfors, brandchef J. Sigurdsson, Reykjavik, brandchef E. Hagen, Oslo och brandchef E. Arve, Stockholm.

Mötets öppnande övervars av bl. a. prins Knud, justitieminister Busch Jensen och överborgmästare H. P. Sörensen, vilka sistnämnda vid mötets öppnande — efter ett inledningsanförande av brandchef dr. Vinding — hälsade deltagarna välkomna.

Förhandlingarna under de trenne mötesdagarna berörde ett flertal för brandbefälet mycket aktuella problem och de efter de olika föredragen följande diskussionerna voro synnerligen givande. Vice brandchef L. Borup talade om "Brand-säkerheten på hotell" och redogjorde därvid bl. a. för bestämmelserna i den nya hotellförordningen i Danmark. "Helsing-

yrkesbrandchef och/eller länets brandkonsulent — särskilt beträffande det förebyggande brandskyddet vid varje förändring i drift eller bebyggelse.

3. Anlita om möjligt erfaren yrkesbrandman som personalinstruktör.
4. Men undvik att skapa en ny kår av otillräckligt utbildade "eldsläckningsexperter" inom vår industri.

Jag väntar mig många motståndare till min här skisserade uppfattning, men jag har funnit att yrkesbrandmannens genom rutin tillkämpade erfarenhet icke kan överskattas och inte heller i längden ersättas, av en eller annan veckas "specialutbildning".

Vårt mål är inte bara eldsläckning — det är brandskydd.

Carl O. Jönsson.

fors brandkårs tunga släckningsenhet" var titeln på brandchef Pesonens föredrag om hur man i Helsingfors löst problemen med "det tunga artilleriet". Som avslutning på första dagen talade vice brandchef P. Holm om alarmeringsanordningarna inom den nya brandstationen Daemningen, som därefter ägnades ett ingående studium.

"Brandväsendets civilförsvarsorganisation" var titeln på brandchef E. Hagens intressanta föredrag, som i omarbetat skick återfinnes på annan plats i tidskriften, varefter brandchef P. Vinding talade om "Brandsläckning i hamnområden".

Övre bilden: Brandcheferna Arve, Stockholm, Vinding, Köpenhamn.

Undre bilden: Brandcheferna Hagen, Oslo, Enander, Jönköping, Sigurdsson, Reykjavik.

Efter ett föredrag av brandsinspektör E. Schröder om brandförsvaret på flygplatser gjordes ett besök på Kastrups flygplats, där en intressant övning ägde rum, sedan anläggningen först besetts.

Under sista dagen talade brandingenjör

Brannvesenets sivilforsvarstjeneste

Brannvesenets oppsetning før krigen

Vid Nordiska brandteknikermötet i Köpenhamn höll brandchefen E. Hagen, Oslo, ett med stort interesse mottaget föredrag om "Civilförsvarets brandtjänst", vilket här återgives i speciellt för Brandkårstidsskrift omarbetad form.

Norsk brannvesen bruker som standard-utrustning 2 1/2" brannslanger med 19 mm strålerør. Ved trykk 3 kg/cm² gir strålerøret ca. 400 ltr. vann pr. min.

H. Kvarneby över ett icke minst hos oss högaktuelt ämne "Brandtelegraf eller ej", varefter brandinspektör A. Rasmussen höll föredrag om "Pioniärtjänsten". Detta senare åtföljdes av ett realistiskt insättande av brandkårens bärgningsavdelning för att "plocka upp" en bil, som sjunkit på 7 m. djup i hamnen.

Under mötesdagarna visade de danska värdarna den allra största gästfrihet. Så voro samtliga deltagare justitieministeriets gäster på soupé på Christiansborgs slott, och Köpenhamns kommunalbestyrelse stod för värdskapet vid en mottagning på rådhuset. Mötet avslutades med en gemensam middag i vilken även en rad särskilt inbjudna gäster med prins Knud i spetsen deltog. Vid middagen framförde brandchef Arve på ett förnämligt sätt mötets tack.

Från den strålande avslutningen på det i alla avseenden vällyckade mötet måste tyvärr huvuddelen av de svenska deltagarna avvika ganska tidigt för att avresa till Svenska Brandbefälsförbundets årsmöte. Alla var emellertid överens om, att våra danska vänner med brandchef, dr. Povl Vinding och brandinspektör J. Baekgaard i spetsen på ett förtjänstfullt sätt lyckats genomföra det första nordiska brandteknikermötet. Med förväntan emottas nästa möte, som förmodligen kommer att hållas i Helsingfors år 1952.

A. E.

Umiddelbart forut for siste krig ble dessuten standardisert trinnmunnstykker 16 m/m og 12 m/m, hvis vannytelse tilnærmet svarar til 2/3 og 1/3 av full stråle. Samtidig ble for luftvernet innført todelt grenrør, slik at den 2 1/2" slange kan forgrenes til en 16 m/m og en 12 m/m stråle.

Det sivile luftvern ble vesentlig utrustet med 800 min/ltr. bærbare Magirus sprøyter. En del større byer fikk dessuten kjørbare motorsprøyter (Api og Albin) med ytelse 1500—1800 ltr. pr. min.

Brannstyrken ble oppsatt i tropper a 2 lag, hvorav som regel kun det ene var forsynt med motorsprøyter. Som regel gjorde en regning med å kunne bruke direkte slangeutlegg fra vannledningsnettet. Motorsprøytene var nærmest en reserve.

Brannvesenets oppsetning etter krigen.

Erfaringene fra krigen viste at brannvesenet måtte utrustes med motorsprøyter i langt større utstrekning enn tidligere. Enn videre viste det seg behov for grovere vannforsyningslanger. Det ble derfor bestemt å innføre 4" slanger i tillegg til de 2 1/2" slanger.

Ved nyordningen av sivilforsvarets brannvern avdelinger ble troppens styrke øket fra 2 til 3 lag, der ble benevnt A-laget, B-laget og C-laget.

Lagene har en styrke på 9 mann (lagfører, ordonans, sprøytemaskinist (sjåfør) og 6 mann). Hertil kommer en tilsvarende reservestyrke under ledelse av en nestlagfører.

Troppstab	4 mann
Lag A	9 "
" B	9 "
" C	9 "
Hertil reserve	31 mann
(2. avløsn.) 100 %	31 "
	62 mann

BICAPA FILTERMASKER

— ett bra rökskydd

De ha lågt andningsmotstånd. Filtren skydda mot brandrök och brandgaser. Mot koloxid finnas särskilda filter.

Vid hög gaskoncentration eller syrebrist begagnas antingen syrgasapparat eller friskluftmask.

All slags rökskyddsmateriel erhålles från specialfirman

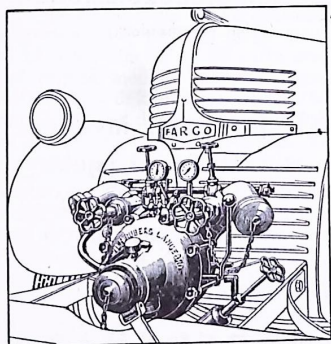
BIRGER CARLSON & Co. A-B

Kaptensgatan 6

STOCKHOLM

Tel. 67 91 30 (växel)

FRONTPUMPAR

för upp till 2000 m/lit.
vid 9 kg/cm²

Med avgasevakuering, oljekylning och synkr. kopp-
ling till motorn.

Kort leveranstid.

Wilh. Rubergs Fabriks-Aktiebolag

LANGEBRO

Tel. Kristianstad 10174 och 10178

Aktuella

Nyheter från "HENRIKSSONS"....

HEBRA LARMROCKAR-helt ny modell

HEBRA SLANGLÅDOR-nya förbättrade modeller

HEBRA SLANGSKÅP-helt ny modell

(För inomhusbrandposter)

HEBRA MANSKAPSLINOR]-med stålwirekärna

HEBRA PYTSSPRUTOR-speciell brandkårsmodell

(Med säkerhetslock)

HEBRA RÄDDNINGSSÄCKAR-för barn, invalider
åldringar, sjuka
personer etc.

Begär redan i dag närmare upplysningar från

HENRIKSSONS BRANDREDSKAP

STOCKHOLM GÖTEBORG MALMÖ SUNDSVALL

Tel. 20 78 22, -23 -24 -25

Tel. 19 51 08

Tel. 759 42, 301 84

Tel. 29 89, 30 82

Firman grundad 1828

Utrustningen er som følgende:

Lag	Motorsprøyte	2 1/2" slange	4" slange
A	1—2000 m.l.	450 m	500 m
B	1—1000 „	300 m	250 m
C	1—1000 „	300 m	250 m
	3—4000 m.l.	1050 m	1000 m

Hvert lag har en 2 1/2 a 3 tonns lastebil som utrykningsvogn. Troppstaben fordeles på utrykningsvognene.

Brannkompaniet settes opp med kompanistab a 5 mann+3 tropper. Kompaniet som er beregnet for fjernhjelp (ca. 1/4 av de lokale sivilforsvars styrke samt sivilforsvarskolennenes fjernhjelpskompanier) har dessuten en trenavdeling på 3 vogner og 8 mann.

Kompanistaben har en personvogn+1 motorsyssel. Personvognene samt troppepenes A-vogner skal ha radiotelefon.

Troppens yteevne.

Troppen vil som regel være den mest anvendte taktiske enhet. Det er for å kunne makte følgende generelle slokningsoppgaver når terrengstigningen ikke er over 30—50 meter:

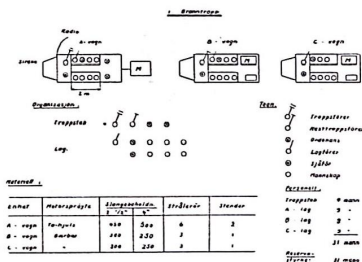
- Avstand fra vannkilde til brannsted ikke over 300 a 350 m. Motorsprøyte arbeider parallelt og kan føde 4 stkr. 4" slanger der foran brannstedet forgrenes til 8 stkr. 19 m/m eller opp til 12 stkr. 19, 16 og 12 m/m stråler. Det regnes med at troppen gjennomsnittlig kan dekke en front på 150 m. lengde, slik at det gjennomsnittlig blir en stråle pr. 12—18 m. front. Vannforbruket inntil 4 tonn vann pr. min.
- Avstander 350—700 m. Det etableres seriekjøring i to etapper slik at den 2000 min/ltr. sprøyte gjennom 2 stkr. 4" slanger føder 2 stkr. 1000 min/ltr. sprøyter eller omvendt. Frontbredden innskrenkes til det halve (ca. 75 m. i gjennomsnitt). Vannforbruket inntil 2 tonn vann pr. min.
- Avstanden 700—1500 m. Seriekjøring i 3 etapper. Frontbredde ca. 40—50 m. Vannforbruk inntil 1 tonn vann pr. min.

Erfaringer fra siste krig.

Erfaringer fra de svære luftangrep mot

Tyskland og Japan i krigens siste år, herunder atombombeangrepene på Nagasaki og Hiroshima, har vist at brannvesenet må være forberedt på å ta seg av to arter av branner, nemlig arealbranner og enkeltbranner. Ved *enkeltblanner* hvor en eller flere bygninger, kanskje et kvartal er i brann, har brannvesenet mulighet for å gjøre direkte slokningsangrep mot de enkelte brennende bygninger.

Arealbranner kan ha en voldsom intensitet og tildels være ledsaget av brannstorm, der gjør slokning av enkeltobjekter innen området umulig. Brannvesenets oppgave blir i første hånd å bistå med å få reddet flest mulig mennesker ut av det overtente område før brannstormen gjør redningsarbeidet umulig. Deretter må brannvesenet legge en front med vannstråler rundt det overtente område for å hindre videre utbredelse.

Under en studiereise i Syd-Tyskland høsten 1948 hadde jeg konferanser med tyske brandoffiserer der har ledet slokningsarbeid under mange storangrep.

På mitt spørsmål om hvor lang tid det hadde tatt under det største angrep før brannstormen gjorde redningsarbeidet i det overtente område umulig, svarte brannsjefen i Nürnberg 20 minutter, i Ulm ca. 3 timer. Det er vesentlig bebyggelsens art og det overtente områdes størrelse som er avgjørende. I Ulm fikk man derfor reddet ut alle som ikke lå begravd under ruinene.

Under et storangrep på en by må brannvesenet være forberedt på dels å måtte ta hånd om en eller flere areal-

branner, dels en rekke spredte enkeltbranner av forskjellig størrelse. Hva enkeltbrannene angår, vil brannvesenet som regel kun klare å ta seg av de farligste branner eller branner i livsviktige objekter. Resten må egenbeskyttelseskreftene greie.

Ved vurderingen av spørsmålet om brannvesenets organisasjon og styrke må en som forutsetning oppkonstruere seg et sannsynlig skadebillede på basis av de erfaringer en har fra krigen. Deretter må en søke å beregne nødvendig styrke og utrustning for de brannvernesheter som trenges for å begrense skaden. Her fore-

Sivilforsvarsplan for brannvernesheter.

Innsatsplan for ett kompani.

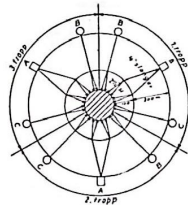
M 1:10000 Uten seriekjøring

Skadestredets omkrets ca 950 m.

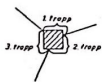
□ = 1000 x 2000 m.s. sprøyte

○ = 800 x 1000 m.s. —

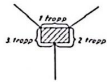
1. Rundt skadestred: diam 150 m

II Kvadratisk: Side = 150 m

III Rektangulært 150 x 75 m

ligger det meget grundlige og opplysende rapporter fra de engelske og amerikanske undersøkelseskommisjoner, som fulgte de fremrykkende armeer i krigens siste år og avsluttet sine undersøkelser innen de okkuperte områder 1945—46.

Ved et atombombeangrep av Hiroshima- og Nagasakitypen synes en å måtte gjøre regning med en arealbrann på gjennomsnittlig ca. 7 km² størrelse, ca. 10 km omkrets. Utenfor dette område vil opptre en rekke spredte enkeltbranner.

Tilsvarende skadebillede antas å ville oppstå ved et angrep med anslagsvis ca. 2000 tonn brisant- og brannbomber.

Ved de tre hovedangrep mot Hamburg 1943 var de utbrente arealers størrelse henholdsvis 7, 10 og 13 km². Brannvesenets største innsats av stråler ved et enkelt angrep var ca. 700 stråler.

Ved vurdering av det antall stråler som er nødvendig for å dekke en front av en slik størrelse, må det tas hensyn til bebyggelsens art og fordeling, oppdeling ved brannmurer m. v. Legges frontlinjen gjennom kvartaler som er oppdelt ved gode brannmurer, vil behovet for stråler bli betydelig mindre enn hvis frontlinjen skal følge smale gater. Hvor bebyggelsen er brutt av parker m. v. vil konsentrasjonen av stråler bli langt mindre enn i tettbebyggelse.

For Oslos vedkommende er skjønnsmessig regnet med gjennomsnittlig en 19 m/m eller to stkr. 16 og 12 m/m stråler pr. 18 meter frontlengde. Dette gir for 10 km front ca. 550 stkr. 19 m/m stråler. Forgrenes halvparten av disse til 16 og 12 m/m stråler blir det samlede stråleantall ca. 825 stråler.

Dette antall stråler svarer til innsats av 22 kompanier under forutsetning av en så godt utbygget vannforsyning at seriekjøring av pumpene ikke blir nødvendig.

Regner en med et behov av ca. 8 kompanier for å ta seg av de øvrige spredte enkeltbranner, blir det samlede behov for brannstyrker for å begrense brannene ved et atombombeangrep av Hiroshimatypeen eller tilsvarende angrep med brisant- og brannbomber ca. 30 kompanier med en innsats av ca. 3000 mann i første linje og 3000 mann til avløsning eller hjelpemannskap, i alt ca. 6000 mann.

Vannforsyning.

Kompaniets vannforbrukt ved utnyttelse av pumpenes fulle kapasitet uten seriekjøring er ca. 12 m³ vann pr. minutt, altså for 30 kompanier ca. 360 m³ pr. min. Regner en anslagsvis med at 1/3 av pumpene føder fra sjø eller elv, blir det tilbake ca. 240 m³ pr. min. som må tas fra vannledningsnettet, vannreservoarer m. v. Dette svarer for Oslo indre bys vedkommende til vannverkets fulle kapasitet.

Er vannverket satt ut av funksjon må vann skaffes fra reservoarer, som må

Branden i Lidköpings Sockerbruk

Över branden i Lidköpings sockerbruks råsockersilo den 10 maj lämnar brandchefen S. E. Wedham nedanstående redogörelse som tydligt visar de svårigheter som mötte brandmännen.

Brandkåren alarmerades per telefon kl. 0.52 av portvakten vid Svenska Sockerfabriks Aktiebolagets anläggningar i Lidköping på grund av att det brann i ett uthus inom företaget. När första utryckningen, brandchefen + 9 man, kl. 0.56 anlände till fabriken slog elden genom taket på f. d. gårdsfogdens kontor och lyste ut genom samtliga fönster på våghuset. Med två ledningar från motorspruta kopplad till brandpost angreps elden från gatan, och med en ledning från brandposten vid melasscisternen angreps elden från gården. Att tränga in genom den lilla dörren till våghuset var redan från början omöjligt på grund av den

oerhörda värmen och rökutvecklingen. En utskjutsstege om 12 m. restes mot våghusets övre fönster, varifrån elden angreps. Transportgångarna mot hamnen och norrut mot fabriksgården kontrollerades.

Cirka 15 à 20 min. efter brandkårens ankomst upptäcktes, att det brann helt obetydligt i gesimsen till taket å stora råsockercisternen. En mekanisk stege om 18 meter restes omedelbart mot cisternen, men räckte icke upp. Att från våghusets tak resa stegar mot cisternen och på så sätt komma upp på taket gick icke, då detta tak var fullständigt genombränt. Vidare försöktes framträngande genom transportgången från råsockerfabriken mot cisternen. På grund av den intensiva värmen och rökutvecklingen var även detta omöjligt. Elden hade nu fått ordentligt fäste i cisternens tak. Stadens borgarbrandkår alarmerades kl. 2.15. En bil-motorspruta om 1500 l/min. och en bog-

bygges i fredstid. Reservoarene må være slik fordelt at troppen ikke får over 350 m, helst ikke over 300 m slangutlegg for at seriekjøring kan unngås. I motsatt fall trengs tilsvarende større brannstyrker.

Ved beregning av reservoarenes størrelse må tas hensyn til det antall timer pumpene antas å måtte være i virksomhet. Vurderingen blir her rent skjønnsmessig, avhengig av brannenes intensitet, vindforhold m. m. Anslagsvis må man regne med full drift av pumpene i 2—6 timer. Da trossens vannforbruk er ca. 200—250 m³ pr. time vil trossreservoarets størrelse kunne variere fra ca. 400 m³ til ca. 1500 m³, gjennomsnitt ca. 1000 m³.

Skal man for gammel høybebyggelse (4—6 etasjer) måtte basere katastrofebekjempelsen utelukkende på statiske vannreservoarer, må disse være fordelt ut over byen med 10—20.000 m³ pr. km², anslagsvis kostende 0,5—2 millioner kroner pr. km².

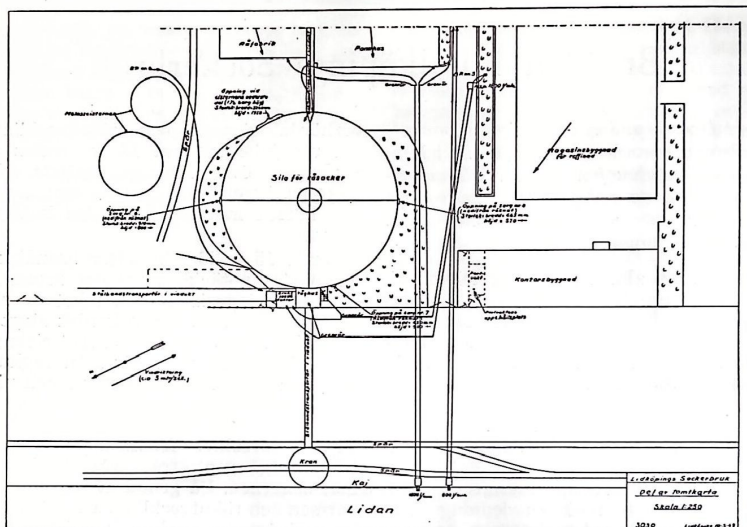
Disse tall gir et skjønnsmessig inn-

trykk av problemenes rekkevidde hvis brannvesenets organisasjon og vannforsyning skal bygges opp med en effektiv katastrofebegrensning for øye. Særlig gjelder dette vannforsyningen som erfaringen fra krigen har vist alltid har vært brannbekjempelsens svakeste punkt.

Problemet kan løses på forskjellig måte. Det gjelder ved grundige undersøkelser og overveielser å finne frem til den løsning som med minst mulige omkostninger kan gi et tilfredsstillende resultat.

*

Foranstående betraktninger bygger i vesentlig grad på en skjønnsmessig vurdering av de problemer som knytter seg til brannvesenets sivilforsvarsberedskap. De gjør ikke krav på å være noen eksakt analyse. Hensikten er å finne frem til en størrelsesorden av de nødvendige resurser brannvesenet må kreve for å ha utsikt til å makte de oppgaver det vil kunne bli stillet overfor i en fremtidig krig.

serbar motorspruta om 800 l/min. koplades till öppet vatten vid älven. 6 grenade ledningar drogs från dessa motorsprutor över fabriksstegar och stigarledningar och genom trappor upp i raffinaderiet och råsockerfabriken för att skydda de olika fabriksbyggnaderna. Slangledningar hade tidigare av industribrandkären dragits upp till taken på de fyra närmast silon liggande byggnaderna.

Elden i gårdsfogdens kontor och vägghuset blossade upp på nytt men släcktes relativt snabbt. Omkring kl. 3.30, då trätaget till cisternen störtat in, var den största faran för fabriken över. Genom bruksledningens försorg gjordes nu en noggrann undersökning av hela fabriken. Brandbevakning skulle fortsätta. Brandkårens arbete koncentrerades nu på elden i råsockercisternen för att om möjligt släcka densamma och rädda så stora kvantiteter socker som möjligt. Omkring kl. 5.00 påbörjades hålsvetsning på tre ställen på silon. Hålen, som gjordes c:a 0,9 m. x 0,7 m., togs upp 10 å 11 meter från markytan. Från dessa tre svetsade hål angreps elden helt sparsamt med vatten, dels med vanlig stråle för att släcka trägarneringen inuti silon och rester av

det instörtade taket och dels med dimmunstycken för att minska intensiteten i den brand, som syntes ha börjat i råsockret. Såväl fabriksledningens som brandkårens uppfattning var från början, att så litet vatten som möjligt skulle användas. Vid 9-tiden var elden relativt dämpad.

Kl. 8.00 påbörjades upptagning av ett större hål 3,3 x 2 m. vid silons nedre del, varifrån man räknade med att dels på ett effektivare sätt angripa och släcka elden och dels att omedelbart igångsätta bortforslingen av råsockret. Förbränningen inuti cisternen tilltog emellertid och värmen steg oroväckande. Kl. 10 påbörjades en intensiv vattenbegjutning utanpå cisternen för att avkyla densamma och för att möjliggöra skumsläckning från de tre först svetsade hålen. Denna skumsläckning påbörjades omkring kl. 11. C:a 1.500 kg. skumvätska fanns i Lidköping dels hos brandkåren och dels hos Svenska Essos och Svenska Shells bensinupplag. Då det blev klart, att denna mängd skumvätska icke skulle räcka rekvirerades från A.-B. Pumpindustri i Göteborg 2.500 kg. omkring kl. 12 att snarast möjligt sändas per bil till Lidköping.

Svårigheter med skumsläckningen.

Skumsläckningen kunde på grund av de dåliga angreppsmöjligheterna och genom den intensiva värmeutvecklingen icke till en början göras effektiv. När angreppet omkring kl. 12 kunde göras genom in-trängande i silon från det större hålet kunde ett bättre skumtäckte över sockerytan åstadkommas. På grund av den mycket ojämna sockerytan måste ett relativt tjockt skum användas. Omkring kl. 15 var skumvätskan slut och då var cirka 2/3 av den 1000 m² stora cisternen belagd med skum.

Under väntetiden tills skumvätskan an-lände från Göteborg planlades och förbereddes den fullständiga skumbeläggnin-gen av silon. Inte förrän kl. 19.40 anlände skumvätskan och omkring 19.45 påbörjades den andra skumbeläggnin-gen. Vid denna skumbeläggnin-g användes 2 st. skumgeneratorer om 7000 l/min. vardera, vilka nyligen anskaffats att användas vid oljeupplagen. Generatorerna voro avsedda att anslutas på särskilda rörlinningar på bensintankarna, men kunna även trots tyngden användas fritt. Vidare användes 2 st. skumkometrör om 5000 l/mi. var-dera.

Kl. 21 var hela ytan belagd med ett relativt tjockt skum och elden praktiskt taget kvävd. Under hela natten pågick efter-släckning i silon, varvid punktbekämpning av enskilda eldhärdar förekom med babykometrör och skyfflar.

Branden kl. 02.30 natten till den 10/5 1949.
(Obs. fotomontage, varför öppningarna på sidorna ej voro tagna vid detta klockslag.)

Redan strax efter kl. 1.00 förbereddes åtgärder till skydd för den cirka 30 m. från råsockercisternen liggande etyl-laktatfabriken. Sålunda förbereddes nedtappning av bensol och sprit i de underjordiska cisternerna. Omkring kl. 2.00 verkställdes denna nedtappning av bensol och sprit. Cirka 1000 liter sprit fick inte plats i cisternerna och förbereddes då uttappning av spriten i älven. Kl. 2.30 gavs order om verkställande av denna uttappning. Några skador uppstod icke å etyl-laktatfabriken.

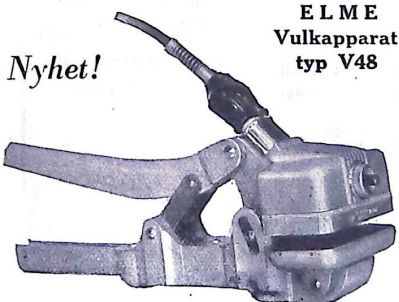
ELME vulkapparät är försedd med termostat som möjliggör *effektiv* vulkning av *brandslangar* på kort tid.

Lätthanterlig
Snabbspännande
Ekonomisk

Infordra offert

Ed. Mekano

MJÖLBY
Tel. 1266

Sv. patent nr 123439

Ensamförs. för Skåne, Halland, Blekinge och Småland: Molin & Westberg, N. Vallgatan 34, Malmö. Tel. 388 40

Tekniska

SPÖRSMÅL

Motståndet på skovlarna.

Med anledning av en diskussion angående centrifugalpumpars arbetssätt anholder undertecknad om att få en del frågor besvarade under "Tekniska spörsmål" i Eder tidning. Samtidigt önskar undertecknad få dessa frågor besvarade på så vis att motståndet i löphjulet omvandlas i tryck (kg.).

a) Är det samma motstånd på skovlarna i löphjulet som trycket visar på manometern?

b) Hur stort blir motståndet på löphjulet vid dämnda punkten i förhållande till manometern?

c) Blir motståndet på löphjulet större vid större vattenmängder?

S. J.

Betr. centrifugalpumpars arbetssätt.

Svar:

Om man med motståndet på skovlarna menar trycket i skovelkanalerna, så gäller:

Pumpens uppgift är ju att giva vattnet ett energitillskott. Detta kan ske antingen i form av tryckenergi (ökat tryck) eller i form av rörelseenergi (ökad hastighet).

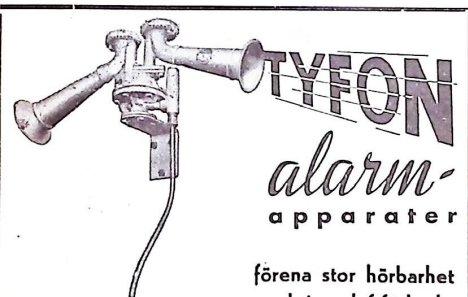
a) Pumpjulet giver vattnet huvudsakligen ökad rörelseenergi (hastighet). Denna rörelseenergi omvandlas i pumphuset till tryckenergi (tryck). Således härskar i skovelkanalerna betydligt lägre tryck än vad manometern visar, i hjulinloppet t. o. m. undertryck ("Sug"). Detta gäller enhjulinga pumpar.

Brandpumpar äro oftast tvåhjuliga. I dessa blir första hjulets tillskott av rörelseenergi redan i mellanväggens kanaler omvandlat till tryckenergi. Vid andra hjulets inlopp härskar därför ungefär halva manometertrycket.

b) Då pumpen köres vid dämnda punkten (således utan vattenutströmning), härskar vid andra hjulet utlopp ett tryck ungefär lika med manometertrycket, vid andra hjulets inlopp ungefär halva manometertrycket och vid första hjulets inlopp fortfarande undertryck, men mindre än då pumpen avger vatten (samma statiska sughöjd förutsättes).

c) Trycket i skovelkanalerna blir vid större vattenmängder lägre.

BSS.

förener stor hörbarhet med ringa luftförbrukning. Fungerar oberoende av elektrisk ström.

Drives från fristående behållare eller kopplas till befintlig tryckluftledning.

för BRANDKÄRER
FABRIKER
RÅLSBUSSAR
MOTORVAGNAR
MOTORLOKOMOTIV

Grundat
1840

KOCKUMS

MEKANISKA VERKSTADS AB · MALMÖ

Två fartygsbränder i Karlshamn

Ehuru Karlshamn är en mindre stad, har den en hamn, som tillåter även oceangående fartyg på upp till 16.000 ton att lägga till vid kaj. Trafiken är mycket livlig och under normala förhållanden var det ej ovanligt att se två till tre stycken oceangående fartyg i hamnen på en gång med last av kopra eller sojabönor till Oljefabriken. Det är då icke så underligt, att det allsotomfast inträffar fartygsbränder även här.

Under senaste vinterhalvåret ha vi sålunda haft två fartygsbränder av mera betydande omfattning. Den ena gällde eld i cellulosalast och den andra i kylrumsinredning.

Den första av de båda fartygsbränder det nu gäller inträffade den 24 oktober 1948. Kl. 09.35 begärde finska konsulatet i Karlshamn hjälp hos Karlshamns brandkår för s/s Pollux av Helsingfors om 1.600 ton, som med brand i lasten var på ingående till Karlshamn. Eld hade upptäckts ombord c:a 30 sjömil ut till havs och kaptenen hade då satt kurs på Karlshamn. Först kl. 12.30 lade emellertid ångaren till vid Sternö brygga, där brandkåren mötte upp.

Elden hade lokaliserats till förliga lastrummet intill skottet mellan detta och maskinrummet. Skottet var starkt upphettat och hade kupat sig ungefär i höjd med mellandäck. Att sätta fartyget på grund och vattenfylla det, förrän det visade sig omöjligt att rädda detsamma, kunde givetvis icke komma ifråga. Att taga hål på skottet mellan maskinrummet och lastrummet var uteslutet, enär maskinrummet då skulle ha rökfylts och och lastkranarna därigenom icke kunnat användas. Dessa voro absolut nödvändiga för lossning av lasten, då inga lastkranar funnos på kajen. Att taga hål i däcket eller salonggolvet skulle endast tjänat till att underblåsa elden. Då intet av dessa förslag kunde antagas beslöts att lossa lasten och samtidigt försöka dämpa och begränsa elden med skum för att ej få för mycket vatten i lasten, som då skulle

svälla och ev. spränga fartyget. Skulle det ej lyckas med skum, måste givetvis vatten tillgripas trots befintliga risker.

Från motorspruta utlades därför en enkel slangledning över skumaggregatet för skum och en grenad slangledning för vatten.

Så snart rekvirerad stuveripersonal anlät och allt var klart för släckning, avlyftes presenningar och lastrumsluckor och skumbegjutning företogs för dämpning av elden. Det var emellertid ett fullkomligt resultatlöst försök. Vatten måste tillgripas för att slå ned elden, som blossat upp, då luckorna lyftes av.

Kl. 03.00 på natten mellan den 25 och 26 oktober var faran i det närmaste avvärd och den 26 kl. 16.30 var branden släckt. Av lasten på c:a 1.300 ton hade då 240 ton eller 1.200 balar à 200 kg. i torrt skick lossats.

Personalen hade fått arbeta i skift, men då yrkesbrandkåren endast består av 9 man och borgarbrandkåren av 20 man, var det svårt att få det hela att gå ihop. Brandstationen fick ju ej lämnas utan personal för utryckning till eldsvåda inom staden. En mindre eldsvåda och en skorstenseld fick också bekämpas under tiden. Allt gick emellertid väl i lös. Under arbetet inträffade ett par otrevliga olyckstillbud, som emellertid till all lycka avlöpte utan att någon blev skadad.

Släckningsarbetet hade tagit 52 timmar i anspråk.

Branden ombord på m/s Sunnanland.

Den andra av ifrågavarande fartygsbränder inträffade den 1 februari 1949. Kl. 07.40 alarmerades Karlshamns brandkår från M/S Sunnanland, på vilken eld uppstått i kylrumsinredning. Efter brandkårens ankomst gjordes en grundlig undersökning av fartyget, varvid det konstaterades, att det brann i kylrummen i förliga lastrummet. Fartyget hade vid tillfället endast en mindre last av cellulosa på övre mellandäck. Under botten

lastrummet fanns oljetankar, som voro fyllda med matolja. Alla dörrar till kylrummen i bottenlastrummet hade hållits stängda av besättningen.

Först drogs en slangledning ombord och ned i lastrummet. Syrgasmasker, manskapslinor, lampor och verktyg fördes ombord samtidigt som undersökning igångsattes för att bestämma var eldhärden fanns. Innan vi trängde in i de rökbelagda kylrummen, fick styrmannen på en dörr rita upp, hur det såg ut därinne. Därefter fick en brandförman utrustad med gasmask, lina och lampa gå in. Han upptäckte då, att eld hade uppstått i kylrumsvägen intill skottet mellan lastrummet och maskinrummet. Denna vägg utgjordes av en yttre brädvägg därefter korkplattor, papp, korkfyllning, papp, korkplattor samt där innanför skottet av stålplåt. Mellan maskinrummet och kylrummen gick en c:a 60 cm bred gång tvärs över fartyget, varigenom man kunde komma från maskinrummet till kylrummen.

Väggen mot maskinrummet fick huggas upp till en längd av c:a 5—6 meter och delvis även golvet. Genom lodräta I-balkar var väggen sektionerad och detta försvårade avsevärt arbetet. Sektion efter sektion fick huggas upp och korken skyfflas ut till kylrummen genom den trånga gången och en smal lucka. Efter två timmars intensivt arbete tycktes elden vara släckt, och vi började att göra en slutundersökning. Med en gång började glödande kork falla ned i gången samtidigt som det rapporterades, att det framträngde rök på nedre mellandäck. Den vägg det här rörde sig om, var en kylvägg d. v. s. i densamma fanns en kylrörsslinga. Den yttre väggen, innanför vilken denna låg var fastsatt med bultar och kunde ganska lätt borttagas. Kylrörsslingan fick även kopplas bort. Den innanför kylröret belägna väggen var likadan som den vi hade arbetat med i bottenlastrummet. Vi fick därför åter tillgripa verktygen för att få bort denna. Då den första brädan lossats och hål slagits på korkskivan och pappskivan, slog eld och rök emot oss. Det var därför intet annat att göra än att helt rensa väggen från allt brännbart. Sedan var

frågan den om elden hade hunnit äta sig in i takfyllningen. Efter mycket arbete fingo vi bort väggen och kunde då konstatera, att takfyllningen hade skyddats av plankor. Dessa hade endast hunnit bli obetydligt skadade. Mellandäcket ovanför kylrumstaket bestod av stålplåt, där elden hade blivit stoppad.

Efter sammanlagt 6 1/2 timmars arbete kunde brandkåren återvända. Fartyget hade endast fått obetydliga skador.

Erfarenheter.

Efter dessa båda fartygsbränder kunde följande erfarenheter noteras:

Fartygsbränder äro mycket svårare att släcka än eldsvådor i byggnader. De hava dock en viss likhet med källareldsvådor. Hettan är dock mer besvärande på grund av att fartygsskrovet, i regel av stålplåt, mycket fort blir upphettat. Utluftning är mycket svår att ordna. Man måste vara mycket försiktig med att ställa till drag. Det kan få mycket ödesdigra konsekvenser. Noggrann kännedom om fartygets alla lokaliteter måste förskaffas av befälet, som i sin tur måste orientera personalen mycket noggrant och vidtaga erforderliga åtgärder till personalens skydd. Kännedom om lastens beskaffenhet måste också förskaffas, liksom befintligheten av oljetankar o. d., som genom eldens eller vattnets inverkan kan vålla katastrof.

Magnus Berg.

Brandbil

Packard i gott skick med hytt för 9 man och flak. Passande för mindre landskommun eller industribrandkår säljes billigt. Närmare upplysningar erhållas av brandchef Håkan Simonsson, tel. 26 eller 1 Unnaryd.

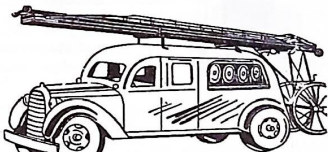
BRAND - stegen

av stål i WI-BE konstruktion är på samma gång lätt och stabil och kan skötas och transporteras av två man. Den når 18 meter högt — med ext' a toppdel 21 meter.

Allt i brandstegar:

Skarvstege konstruerad i samråd med Svenska Brandkårernas Riksförbunds Arbetskommission, hopfällbar hakstege, fasta brandstegar, räddningstegar etc tillverkas av ståltrör i WI-BE patenterna i stabila utförande.

Begär katalog och offert!

MORA

TEL. 480

Detta märke

på Edra försäkringsbrev garanterar
ett effektivt försäkringskydd

Vid försäkringsbehov anlita därför

HANSA

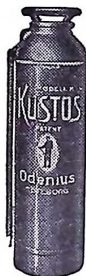
STOCKHOLM
Telefon: 23 85 40.

På förekommen anledning påpekas

att ODENIUS KOLSYRESPRUTOR

enligt gällande certifikat från BRANDTARIFFÖRENINGEN
äro OFÖRÄNDRAT GODKÄNDA BRANDSPRUTOR.

BRANDORDNINGENS föreskrifter om pyts- eller handsprutor förändrar icke detta godkännande.

Att förståelse för kolsyresprutornas fördelar finns framgår av att i förslaget till nya Brandordningen heter det i § 20 betr. pyttssprutor bl. a.:

Mom. B (där 2 st. pyttssprutor föreskrivas): "Den ena av sprutorna må utbytas mot kem. eldsläckningsapparat av godkänd typ", och i Anvisningar till förslaget:

Anm. 2: "Fastighetsägare, som redan anskaffat kem. eldsläckningsapparat, bör kunna medgivas anstånd under viss tid". (Anståndet beroende av resp. brandordnings bestämmelser.)

FÖRDELEN av att hålla kolsyresprutor *utöver* Brandordningens minimikrav på vattensprutor är den, att de förstnämnda, laddade, *alltid* och *genast* äro sprutfärdiga samt att effekten och lätthanterligheten är *oöverträffad*.

ODENIUS A.B.

Ö. Hamngatan 16 — G Ö T E B O R G — Tel.: 13 69 35, 13 69 47, 13 15 96

Knappar-, Möss- & Medlems- märken

för Svenska Brandkårernas Riksförbund

C. C. Sporrong & C:o

Kungsgatan 17, Stockholm 7 Tel. Namnanrop »SPORRONG & C:o»

Vi tillverka BRANDBILAR

i utförande enligt beställarens önskan.

Humana priser.

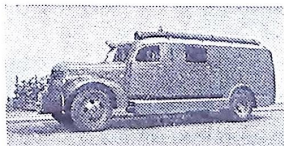
Snabba leveranser.

Begär offert!

Nybro Karosseriverkstad

G. Tornerud

Tel. 765, bost. 638

Med bildband i kappsäcken

(Ur en landsbygdsbrandchefs dagboksanteckningar.)

Bilens strålkastarljus sveper fram över den skogrika terrängen. Enstaka ljusknippen, här och där inbäddade i skogsdungar, påminna om att här finnas byar och enstaka gårdar. Ett skolhus vita fasad dyker plötsligt upp när ljuskäglan ett ögonblick stryker över ett backkrön.

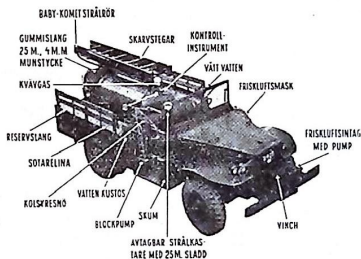
Målet för resan är nått. Platsen för en instruktionskväll i teori med grannkommunens brandkår. Efter att ha avverkat de sedvanliga vinterns teoriövningar i min egen kommuns båda brandkårer, är jag i kväll gäst hos min kollega i "landet där sjöarna le och där fensens språng är en jubelsång ut i skogens trolska drömmarsal".

Det är nu sista kvällen... Salen är fylld av "ordinarie" och "reserver". En och annan av brandstyrelsens ledamöter har också förrirat sig in. Blicken sveper över de församlade. Ansikten, slitna av dagns hårda arbete i skog och mark möter överallt. Ansikten som kan hårdna och blicken bli ett stälknippe, när faran lurar och det gäller att taga ett nappatag med den röde hanen.

Första timman håller jag en orienterande genomgång av brandväsendets organisation, brandstadgan och kårens inre arbete. Tiden rusar iväg. En blick på klockan säger att längre får jag ej hålla på med folk som är ovana att sitta på skolbänken. En rökpaus och så sätter vi igång med det som varit egentliga orsaken till denna resa, visning av riksförbundets bildband.

"Livräddning", "slangutläggning" och "skarvstegar" följa varandra. En kort förklaring till varje bild lämnas. Under ombyte av bildband är det tillfälle för yttrande. Många tankvärda ord kommer fram som visar att alla med intresse följer den för dem nya undervisningsformen. Som sista bildbandet visar jag "vinter-tjänsten". Ett band som både i längd och innehåll är synnerligen väl avvägt. Nog kan medgivas att den rösten kanske hade rätt som sade: "Det måste vara mycket nära till brandstationen

Mångsidig brandjeep

Mölnlycke Industribrandkår har genom kommunens förvärv av ovanstående jeep fått ett gott tillskott till sin släckningsattiralj. Under v. brandchef H. Vinbergs ledning har jeepen försatts med modern utrustning. På jeepen är placerad en hydrofor som rymmer 750 liter vatten och arbetar med ett tryck av 4 kg. Den tryckes med en kvægstubb. Till tanken är ansluten en gummislang av 25 m:s längd på vilken påkopp-lats ett baby-komet-strålrör. I övrigt medföres all den materiel som tillhör en modern brand-bilsutrustning.

om vi skall kunna frakta 'makaronstängerna', slangarna, liggande över sparkstöttingar och bilen som dragare".

Sista bilden vrides fram, riksförbundets samlande, enande märke. Det föranleder en allmänt uttalad önskan om förbundets fortsatta utarbetning av bildband som hjälp i undervisningen för brandkåverna.

Efter en kopp kaffe och gemytligt samspråk, där tack vare bildbandens samarbetet knytes starkare, vänder jag åter. En mission är fylld i brandskyddets tjänst.

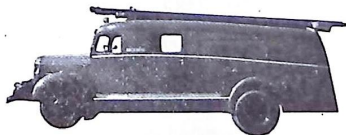
M-m.

Brandbil modell BRISSMAN, med svängt, bakåtlutande tak,

plats för 800 meter slang, tank om 800 liter, 2000 min/lit. frontpump. Levereras kompletta med chassi och pump eller byggas på egna chassi. Leverans-tid för närvarande c:a 3 månader.

Billiga priser.

Begär offert.

BRISSMANS BRANDREDSKAP

HALMSTAD

Telefon 3333

Rökgångar

Om man betraktar nedanstående bild litet noggrannare, finner man, att här och där sticker plåtrör ut genom väggar och fönster. Och ur rören bolmar på flera ställen rök. Skulle våra brandmyndigheter godkänna något dylikt?

I de krigshärjade länderna är det en alldaglig syn dessa hus, mer eller mindre demolerade, med plåtrör som skorstensstockar. Vare sig centralvärmeledningssystemet är funktionsdugligt eller ej, tillåter i regel bränslebristen ej ett utnyttjande av detsamma. En kamin i ett av rummen i en lägenhet är ofta en raritet.

I en sydtyisk stad i vilken c:a 40 proc.

av alla hus voro bombskadade ställdes frågan, om ej alla dessa provisoriska eldstäder förorsakade många eldsvådor.

*Mösmärken
Gradbeteckningar
Armbindlar
Tjänsteålderstecken*

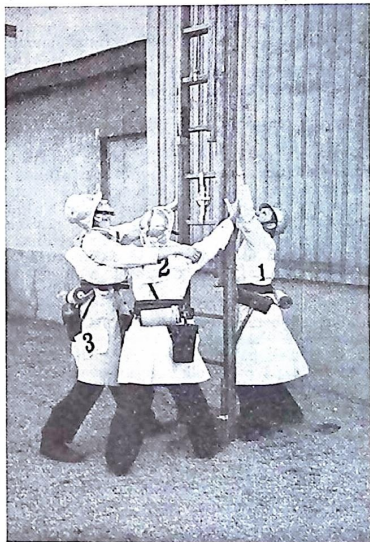
Aug Holts Gulddragerifabriks A-B

Mäster Samuelsgatan 67 — Stockholm
Tel. 20 78 58 och 10 05 33

Riksförbundets bildband

"Utskjutsstege"

Ännu ett bildband — nr 6 — föreligger nu färdigt. Det behandlar utskjutsstege dess manövrering och användning och visar såväl trä- som stålrörsstege. Bandet innehåller c:a 25 bilder och har

sammanställt av brandkapten C. Bergström, Göteborg. Som vanligt åtföljes även detta band av kompletterande text.

Priset för bandet med tillhörande text är kr. 7:—, och rekvisition sker hos Svenska Brandkärernas Riksförbund, Regeringsgatan 12, Stockholm.

"Nej", blev svaret, "våra kvarvarande bostäder äro för oss oundärliga och värdefulla, så vi vaktar omsorgsfullt våra primitiva arrangement. Några eldsvådor få helt enkelt ej uppstå".

Där ser man, hur nöden och tvånget skapat den kanske effektivaste brandskyddspropagandan.

U. A.

Brandkåren i arbete

Med anledning av en nyligen timad större brand begärde "Brandkärstidskrift" av chefen för en närbelägen stadsbrandkår en beskrivning över släckningsarbetet. Även om sådan icke kunde erhållas är svaret på skrivelsen måhända av intresse för tidskriftens läsare.

"Med avseende å ...branden har jag intet att förmla. Det är 50 km dit från och vid vår ankomst (jag var ej själv med) voro redan fyra brandkårer på platsen, varför bilen vände omedelbart efter överläggning med ledningen. Du kan ju vända Dig till, som bäst känner till saken.

I övrigt var det den gamla vanliga visan. *Tätbebyggelse med dåliga tak* (halm etc.) och *långt till vatten*. Jag förmodar att seriekpping av sprutorna var nödvändig för att få effekt. Byn kan räknas till de mest utsatta för en katastrofbrand i denna del av landet. Det finns ju andra också t. ex. i Brandbrunnar!!!

Här i staden blev det brand i en virkestork

på Det klarades av brandkåren så pass bra att 200:— kr. ställdes till kårens förfogande av ägaren ..., vilket belopp var välkommet. "För snabbt ingripande och utomordentligt arbete vid branden" heter det i skrivelsen.

En fanérfabrik 3 km från staden i kommun och inom vårt släckningsområde totalhavererade vid en explosionsartad brand den 21/9. Allt av trä utom väggarna som voro av pressad halm och ungefär 12 sek:m:s vindstyrka rädde. Rätt långt till vatten; 1200 m. slang i bruk. Intet att göra utom att skydda omgivningen och vattenavskärma det med fabriken sammanbyggda pannrummet med två pannor, vilket lyckades. Fastigheten var 40 m. lång och 12 m. bred i två våningar utan sektionering. Utbetalad ersättning 172.000:— kr.

Fick i dag efter 8 mån:s väntan nöjet mottaga en motorspruta. Skall prova den om måndag. Arbetet med komb. brand- och polisalarm pågår. Centralen inmonterad och 57 skåp skola levereras i slutet på året.

I dag invigning av den nya ...fabriken (1500 anställda). Bland inbjudna märkes brandchefen, som skall propagandatala om Fimp-Enok, Glömska Laban och Trassel Pelle. Jag skall försöka hitta på ett bra öknamn på svetsare, som visat sig vara fullt godkända mordbrännare..."

BRANDRESERVOARER

av fabrikstillverkade betongdetaljer

Provad för 7 m vattentryck

Tranemo Cementvaruaktiebolag

Tranemo

Tel. 70 150 (Svenljunga)

Befattningen som 2:e vice brandchef i Örebro stad

förklaras härmed till ansökan ledig.

Begynnelselönen (inkl. 12 % tillägg) utgör kr. 8.388:— och slutlönen kr. 9.972:—. Dessutom utgår beklädnadsersättning f. n. med kr. 472:— per år. Samtliga pensionsavgifter erläggas av staden, som är ansluten till S. K. P. Befattningshavare är, därest tjänstebostad anvisas, skyldig bebo densamma. Befattningen tillsättes med en uppsägningstid av sex månader; och har den blivande befattningshavaren att ställa sig till efterrättelse bestämmelserna i stadens tjänstereglemente. Till Drättselkammarens andra avdelning ställd ansökan skall senast den 20/7 1949 vara ingiven till brandchefen i Örebro.

Örebro den 18/6 1949.

Drättselkammarens andra avdelning.

85-årig brandveteran

Förre brandchefen i Malmö, f. d. ryttmästaren vid Kronprinsens Husarregemente, friherre Nils Djurklou, fyller den 21 juli 85 år.

Han var Malmö stads brandchef under åren 1905—1925, och har tillhört styrelsen i Svenska Brandchefsföreningen samt är hedersledamot av Skånska Städernas Brandbefälsförening, i vilka förenings sammanträden han fortfarande gärna deltar, vital och i god vigör.

Brandkärstidskrift hyllar den gamle, ståtliga veteranen!

Red.

Bemärkelsedagar

60 år.

22/8 v. Brandchef T. Rosell, Enköping.

50 år.

11/8 Brandmästare H. G. Hjort, Västerås.

40 år.

19/8 v. Brandchef E. W. Kylberg, Uppsala.

Notiser

Kapten Torsten Mohlin

har fått förlängt förordnande till 1. juli 1955 som rektor vid statens brandskola.

Byggnadsregleringen omfattar icke alla typer av branddammar.

Det torde vara anledning erinra om, att byggnadsregleringen icke omfattar alla typer av branddammar. Enligt Kungl. kungörelse den 17/12 1948 (SF nr 750/1948) erfordras ej byggnadstillstånd för "anordnande av brunn, i den mån arbetet hämed icke erfordrar utförande av annat byggnadsarbete".

Dammar och brunnar, för vars utförande endast erfordras schaktning och sprängning men ej andra arbeten, omfattas alltså icke av byggnadsregleringen.

Utnämningar.

Till vice brandchef i Trollhättan har utsetts 2:e vice brandchef G. H. Lundgren, Örebro.

Till vice brandchef i Karlskrona har utsetts brandkapten G. Winell, Borås.

Skaraborgs läns Brandkårsförbund

håller sitt årsmöte i Hjo den 20 aug.

Norrbottnens läns Brandkårsförbund

håller sitt årsmöte i Haparanda den 27 aug.

BRANDBILAR — AMBULANSER

och SPECIALFORDON för BRANDKÄRER byggas vid vår karosseriverkstad i önskat utförande.

Försäljning av alla slags förekommande brandredskap.

Tillverkning av: Slangväskor och vattentankar.

(Begär offert!)

Brandskyddstekniska Byrån, Kalmar

Ulfeldsgatan 16

Tel. 129 76 - verkst. 161 76

Använd Brissmans patenterade monteringshylsa av aluminium

Svenskt pat. nr 116359

vid montering av Edra brandslangar.

Engelskt pat. nr 579395

Den starkaste och bästa hittills använda monteringsmetod, provad upp till 70 kg. tryck pr kvcm., skyddar slangen för sönderslagning mot kopplingshalsen, går lätt och fort att utföra utan förkunskap, ingen nitning. Begär broschyr och prislista. Provapparat sändes kostnadsfritt. Vi äro auktoriserade försäljare för Jonserseds slangar och all slang som levereras av oss monteras med den nya hylsan.

BRISSMANS BRANDREDSKAP — HALMSTAD

Inneh. f. Brandmästare F. Brissman — Norra Vägen 31 — Tel. 3333